

um, ydes en specialiseret ekspertise med henblik på rådgivning af kommunaltilsynet om forståelsen af lovgivningen på ministeriets område, og at kommunaltilsynets adgang til at indhente udtalelser fra fagministerierne også fremover skal være organiseret på denne måde. Ministeriet finder endvidere, at det er en central forudsætning for udøvelsen af tilsynet, at fagministerierne bidrager med vejledning om forståelsen af lovgivningen inden for deres sagsområde i det omfang, det er fornødent.

Ministeriet finder derfor anledning til at foreslå lovfæstet, at statsamtmanden kan anmode andre offentlige myndigheder om inden for deres sagsområde at yde den vejledning og bistand, der er fornøden til tilsynets udøvelse.

Efter ministeriets opfattelse vil den bistand fra andre offentlige myndigheder, det er nødvendigt for statsamtmanden at indhente, omfatte ikke blot generel rådgivning om lovgivningens indhold og forarbejder og eventuel praksis, men også abstrakt rådgivning om konkrete tvivlsspørgsmål. Tilsynsmyndigheden kan benytte den abstrakte rådgivning, som ydes af fagministerierne om konkrete tvivlsspørgsmål, til tilsynsmyndighedens vurdering af lovligheden af konkrete kommunale dispositioner og til tilsynsmyndighedens vurdering af, om sanktionsanvendelse vil være lovlig og påkrævet.

Det er således efter ministeriets opfattelse nødvendigt for et effektivt kommunaltilsyn, at der fra fagministerierne side ydes den fornødne rådgivning til udøvelsen af tilsynet. Da fagministerierne allerede i dag normalt yder bistand om konkrete tvivlsspørgsmål til tilsynet, vil lovfæstelsen ikke påføre fagministerierne større administrative byrder end i dag. Det bemærkes herved, at fagministerierne gennem den foreslåede afskaffelse af overtilsynet med konkrete enkeltsager samtidig fritages for det pligtmæssige tilsyn med kommunernes overholdelse af lovgivningen i enkeltsager. Der henvises herom til *afsnit 8*.

Det forekommer endvidere efter ministeriets opfattelse bedst stemmende med den ressortfordelte organisering af centraladministrationens opgaver, at en tilsynsmyndighed ikke udtaler sig om lovligheden af en kommunal disposition eller om anvendelse af sanktioner, uden at en sådan vurdering fra tilsynsmyndighedens side i det omfang, dette er fornødent, har været forelagt for vedkommende fagministerium eller en anden underordnet statslig myndighed inden for det pågældende ressortområde.

Det må efter ministeriets opfattelse understreges, at det er tilsynsmyndighedens ansvar at indhente de fornødne oplysninger og vurderinger med henblik på ud-

øvelsen af tilsynet, og at det er tilsynsmyndighedens ansvar selvstændigt at efterprøve andre offentlige myndigheders udtalelser ved vurderingen af lovligheden af konkrete kommunale dispositioner. Det forudsættes derfor, at tilsynsmyndigheden ved sin anmodning om bistand fra andre offentlige myndigheder i det omfang, tilsynsmyndigheden har mulighed herfor, konkretiserer de generelle eller konkrete tvivlsspørgsmål, tilsynsmyndigheden har brug for vejledning om til tilsynets udøvelse.

Ministeriet kan endvidere tilslutte sig Klagereformudvalgets opfattelse af, at særlige forhold gør sig gældende med hensyn til tværgående lovgivning, der har et meget bredt anvendelsesområde, og hvor tilsynsmyndigheden i almindelighed vil have de fornødne forudsætninger for selv at vurdere det pågældende spørgsmål. Bliver der tale om anvendelse af sanktioner, vil en udtalelse fra vedkommende fagministerium dog kunne være påkrævet.

Særlige forhold gør sig endvidere gældende for Indenrigs- og Sundhedsministeriets vedkommende. Ministeriet kan alene bidrage med generel abstrakt vejledning, idet ministeriet vil kunne blive inhabilt som øverste tilsynsmyndighed ved at udtale sig vurderende om konkrete kommunale dispositioner over for statsamtmanden.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 49, stk. 6, hvor andre offentlige myndigheders vejledningspligt er nærmere beskrevet.

5.4. Tilsynets godkendelsesbeføjelser

Efter *gældende ret* har de kommunale tilsynsmyndigheder kun ganske få godkendelsesbeføjelser.

Godkendelsesbeføjelserne vedrører dels samtykke til tilsagn om regelmæssige ydelser og lignende, som kommunen ikke efter lovgivningen er forpligtet til at præstere, samt pådragelse af solidarisk hæftelse gennem indtræden i en forening, en institution, et selskab eller lignende, jf. de nærmere regler herom i §§ 14 og 15 i Indenrigs- og Sundhedsministeriets bekendtgørelse om kommunernes låntagning og meddelelse af garantier m.v. (bekendtgørelse nr. 1102 af 12. december 2002), der er udstedt i medfør af lov om kommunernes styrelse §§ 41, 55 og 57, dels godkendelse efter lov om kommunernes styrelse § 60 af aftaler mellem kommuner, som vil medføre indskrænkninger i de enkelte deltagende kommunalbestyrelses beføjelser efter loven samt godkendelse og eventuel fastsættelse af vilkårene for ophævelsen af sådanne aftaler, jf. lov om kommunernes styrelse § 60.